

ORAČI.

FOTOGRAF. FR. VESEL.

LEA FATUR:

V BURJI IN STRASTI.

(KONEC.)

XV.

No duhu razprostire peroti,
ki jih iz dola solz in zmot
razvije na skrivnostno pot...

Gregorčič.

magoslavno se je vozila
burja po Krasu.

Okolica Il. Bistrice se je
tresla pod udarci njenega
biča in se skrivala pod
snegom, ki ga je sipa-
vala ljuta kneginja iz širo-

kega, temnosivega rokava.

Šumelo, tulilo, stokalo in žvižgalo je po
gorah in dolih; človek se je skrival pred
besnečo sovražnico; le posamezen voz se
je pomikal nerad po slabi, zasneženi cesti,
le posamen kmetič v kratki jaketi, grlo in
ušesa zavita v toplo omotačo, se je otepal
po cesti, klanjajoč se globoko burji.

Burja je ona in sovraži, kar je pokonč-
nega in ponosnega, zato so se ji tudi kla-
njale redke ženice, hodeče iz bornih vasi v
Bistrico; zavijale so se tesneje v velike zimske
rute in se pripogibale nad ločnate košarice
ob lakteh. Pa mogočnica jim je pihala na-

sproti, blestelo je pred očmi, šibila so se
kolena — razkrila se je glava, zmršili lasje
in odpirale košarice. Videla je burja notri
trepetajočo kokoško, številce jajec, stručico
masla in pihala prezirno naprej...

Saj je vedela, da bodo prodale ženice
te stvari v Bistrici ali v Trnovem in kupile
za skupiček zraven turšične moke za ljub-
ljeno „polento“ še lepe pšenične, še kilico
sladkorja, kupček sladkih cvebov in dišečih
koreninic — ker bližajo se božični prazniki,
in v teh mora biti povitica na mizi. Skromna
povitica uboge kotjanske gospodinje! Trdo
zamešena, debelo razvaljana, posuta z riba-
nim kruhom in debelimi cvebi, zadovoljuješ
poleg krače v ječmenu, poleg kupice kisle
vremščine, ubornega trpina, kateremu se še
ne sanja o bogato obloženi mizi Dolenjca
in drugih srečnejših slovenskih bratov ob
teh praznikih.

Izginil je veliki, s testenimi ptički in cvet-
kami okrašeni poprtnjak, ki mora stati na
belopokruti mizi od Božica do Treh kraljev,
zgubili so se mistični stari običaji, le tuin-
tam privleče še star očanec panj iz gozda,
da bode tlel od Velikega do Malega Božica